

31976L0308

1976 3 19

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 73/18

TARYBOS DIREKTYVA

1976 m. kovo 15 d.

dėl savitarpio paramos patenkinant pretenzijas, kylančias dėl operacijų, įeinančių į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių bei muitų susigrąžinimo

(76/308/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100 straipsnį,

atsižvelgdama į 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 729/70 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo ⁽¹⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 2788/72 ⁽²⁾, ypač į jo 8 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽³⁾,

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽⁴⁾,

kadangi šiuo metu neįmanoma vienoje valstybėje narėje patenkinti pretenzijų, pagrįstų kitos valstybės narės valdžios institucijų parengtais dokumentais;

kadangi nuostatos dėl pretenzijų patenkinimo, priimtose vienoje valstybėje, yra taikytinos tik tos valstybės teritorijoje, ir tai jau savaime trukdo bendrosios rinkos sukūrimui ir funkcionavimui;

kadangi tokia situacija trukdo nuosekliai ir teisingai taikyti Bendrijos taisykles (ypač bendrosios žemės ūkio politikos srityje) bei pasitarnauja sukčiavimams;

kadangi dėl to būtina priimti bendras savitarpio paramos taisykles pretenzijoms patenkinti;

kadangi šios taisyklės turi būti taikomos, patenkinant pretenzijas, kylančias ir dėl įvairių priemonių, kurios įeina į Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo visiško arba dalinio finansavimo sistemą, ir dėl žemės ūkio mokesčių ir muitų susigrąžinimo, kurie yra apibrėžti 1970 m. balandžio 21 d. Sprendimo 70/243/EAPB, EEB, Euratomas dėl valstybių narių finansinių įnašų pakeitimo Bendrijų nuosavomis lėšomis ⁽⁵⁾ 2 straipsnyje bei Stojimo akto 128 straipsnyje; kadangi šios taisyklės turi būti taikomos ir susigrąžinant su šiomis pretenzijomis susijusias palūkanas ir išlaidas;

kadangi savitarpio parama susideda iš šių dalių: institucija, į kurią kreipiamasi, privalo suteikti institucijai pareiškėjai tokią informaciją, kuri pastarajai reikalinga jos pretenzijoms, kylančioms valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, patenkinti ir pranešti skolininkui apie visus dokumentus, susijusius su šiomis pretenzijomis, kylančiomis toje valstybėje narėje; be to, institucijai pareiškėjai pareikalavus, ji privalo patenkinti pretenzijas, kylančias toje valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija;

⁽¹⁾ OL L 94, 1970 4 28, p. 13.

⁽²⁾ OL L 295, 1972 12 30, p. 1.

⁽³⁾ OL C 19, 1973 4 12, p. 38.

⁽⁴⁾ OL C 69, 1973 8 28, p. 3.

⁽⁵⁾ OL L 94, 1970 4 28, p. 19.

kadangi institucija, į kurią kreipiamasi, privalo suteikti paramą įvairiomis formomis, atsižvelgdama į įstatymus ir kitus teisės aktus, taikomus tokiems klausimams spręsti toje valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija;

kadangi būtina nustatyti sąlygas, pagal kurias institucija pareiškėja gali pateikti prašymą dėl paramos, ir apibrėžti konkrečias ribojančias aplinkybes, kurioms esant, institucija, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti suteikti paramą;

kadangi tokiais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, veikia institucijos pareiškėjos vardu, siekdama patenkinti pastarosios pretenzijas, ji privalo turėti galimybę duoti skolininkui laiko grąžinti skolą arba įpareigoti skolininką, kad jis grąžintų skolą dalimis, jeigu tai leidžia valstybės narės, kurioje yra ši institucija, įstatymai ir jeigu tam neprieštarauja institucija pareiškėja; kadangi palūkanos, nustatytos tokiems mokėjimams, turi būti pervestos valstybei narei, kurioje yra institucija pareiškėja;

kadangi institucija, į kurią kreipiamasi, jeigu to pagrįstai reikalauja institucija pareiškėja, privalo turėti galimybę, kiek leidžia valstybės narės, kurioje yra ši institucija, įstatymai, imtis atsargumo priemonių, garantuojant, kad bus patenkintos pretenzijos, kylančios valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja; kadangi šios pretenzijos valstybėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, pirmumo tvarka nenagrinėjamos;

kadangi yra galimybė, kad pretenzijų patenkinimo procedūros, vykstančios valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, metu, suinteresuotas asmuo gali užginčyti šią pretenziją arba dokumentą, leidžiantį jos vykdymą ir priimtą toje valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja; kadangi tokiais atvejais turi būti numatyta, kad tas asmuo, su kuriuo susijusi pretenzija, privalo užginčyti tą pretenziją, pateikdamas ieškinį valstybės narės, kurioje yra institucija pareiškėja, kompetentingai institucijai, ir kad tokiu atveju institucija, į kurią kreipiamasi, privalo sustabdyti visas jos pradėtas vykdymo procedūras iki to laiko, kol aukščiau paminėta kompetentinga institucija priims atitinkamą sprendimą;

kadangi dokumentai ir informacija, perduota remiantis savitarpio paramą pretenzijoms patenkinti, negali būti panaudota kitiems tikslams;

kadangi ši direktyva neturi apriboti valstybių narių savitarpio paramos, teikiamos pagal dvišales arba daugiašales sutartis arba susitarimus;

kadangi būtina užtikrinti, kad savitarpio parama vyktų sklandžiai ir, siekiant to tikslo, nustatyti Bendrijos procedūrą, apibrėžiančią detalias tokios paramos teikimo taisykles tam tikram laikotarpiui; kadangi reikia įsteigti komitetą, kuris organizuotų glaudų ir veiksmingą bendradarbiavimą šioje srityje tarp valstybių narių ir Komisijos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Ši direktyva nustato taisykles, kurios bus įtrauktos į valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, kad 2 straipsnyje nurodytos pretenzijos, kylančios vienoje valstybėje narėje, būtų patenkintos visose valstybėse narėse.

2 straipsnis

Ši direktyva taikoma visoms pretenzijoms dėl:

- a) grąžinamųjų išmokų, intervencijos ir kitų priemonių, sudarančių Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo visiško ir dalinio finansavimo sistemos dalį, įskaičiuojant sumas, surenkamas atliekant tuos veiksmus;
- b) žemės ūkio mokesčių, nurodytų Sprendimo 70/243/EAPB, EEB, Euratomas 2 straipsnio a punkte ir Stojimo akto 128 straipsnio a punkte;
- c) muitų, nurodytų aukščiau paminėto sprendimo 2 straipsnio b punkte ir Stojimo akto 128 straipsnio b punkte;
- d) palūkanų ir išlaidų, aukščiau paminėtoms pretenzijoms patenkinti.

3 straipsnis

Šioje direktyvoje:

- „institucija pareiškėja“ reiškia valstybės narės kompetentingą instituciją, kuri kreipiasi paramos dėl 2 straipsnyje nurodytos pretenzijos,
- „institucija, į kurią kreipiamasi“ reiškia valstybės narės kompetentingą instituciją, kuriai adresuojamas paramos prašymas.

4 straipsnis

1. Institucijai pareiškėjai paprašius, institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia visokeriopą informaciją, kuri gali būti naudinga institucijai pareiškėjai jos pretenzijai patenkinti.

Norėdama gauti šią informaciją, institucija, į kurią kreipiamasi, pasinaudoja įgaliojimais, kuriuos jai suteikia įstatymai ir kiti teisės aktai, taikomi panašioms pretenzijoms, kylančioms valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, patenkinti.

2. Prašant informacijos, reikia nurodyti asmens, su kuriuo susijusi ši informacija, pavardę ar pavadinimą ir adresą bei pretenzijos, dėl kurios yra prašoma informacijos, pobūdį ir sumos dydį.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, neprivalo teikti tokios informacijos:

- a) kurios ji negalėtų gauti, panašioms pretenzijoms, kylančioms valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija, patenkinti;
- b) kuri atskleistų kokias nors komercines, gamybinės arba profesines paslaptis;
- c) kurios atskleidimas galėtų pažeisti valstybės saugumui arba pažeistų valstybės viešąją tvarką.

4. Institucija, į kurią kreipiamasi, privalo pateikti institucijai pareiškėjai priežastis, dėl kurių atsisakoma suteikti informaciją.

5 straipsnis

1. Institucijai pareiškėjai paprašius pagal valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančius įstatymus dėl pranešimų apie panašius dokumentus arba sprendimus, institucija, į kurią kreipiamasi, privalo pranešti adresatui apie visus dokumentus ir sprendimus, įskaitant teismo pobūdžio, priimtus valstybėje narėje, kurioje yra įsikūrusi institucija pareiškėja, dėl tokios pretenzijos ir (arba) jos patenkinimo.

2. Prašant informacijos, reikia nurodyti adresato pavadinimą ir adresą, dokumento arba sprendimo, apie kuriuos norima sužinoti, pobūdį ir dalyką ir, jei reikalinga, skolininko pavardę ar pavadinimą ir adresą, pretenziją, su kuria susijęs tas dokumentas arba sprendimas bei visą kitą naudingą informaciją.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsiant privalo pranešti institucijai pareiškėjai apie veiksmus, kurių ji ėmėsi institucijos pareiškėjos prašymui dėl informacijos patenkinti, ypač nurodyti datą, kada dokumentas arba sprendimas buvo išsiųstas adresatui.

6 straipsnis

1. Institucijai pareiškėjai paprašius, ta institucija, į kurią kreipiamasi, pagal įstatymus ir kitus teisės aktus, taikomus panašioms pretenzijoms, kylančioms valstybėje narėje, kurioje yra pastaroji institucija, patenkinti, privalo patenkinti tas pretenzijas, kurios yra dokumento, leidžiančio vykdymą, objektas.

2. Šiuo tikslu, bet kuri pretenzija, dėl kurios buvo pateiktas prašymas ją patenkinti, bus traktuojama kaip valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, pretenzija, išskyrus tuos atvejus, kuriems taikomas 12 straipsnis.

7 straipsnis

1. Prie prašymo patenkinti pretenziją, kurią institucija pareiškėja adresuoja institucijai, į kurią kreipiamasi, būtina pridėti oficialų dokumentą, leidžiantį jos vykdymą, išduotą valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja, arba to dokumento patvirtintą kopiją; be to, kur priklauso, prie prašymo būtina pridėti kitų dokumentų, būtinų pretenzijoms patenkinti, originalus arba patvirtintas kopijas.

2. Institucija pareiškėja gali prašyti, kad būtų patenkinti pretenziją, šiais atvejais:

- a) pretenzija ir (arba) dokumentas, leidžiantis jos vykdymą, nėra užginčyti toje valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija;
- b) remdamasi 1 dalyje paminėtu dokumentu, ji pasinaudojo valstybės narės, kurioje yra ši institucija, pretenzijų patenkinimo procedūra, tačiau šios priemonės nepadėjo visiškai atgauti reikalaujamų sumų.

3. Prašyme patenkinti pretenziją nurodoma su ta pretenzija susijusio asmens pavardė ar pavadinimas ir adresas, pretenzijos pobūdis, pagrindinė suma, mokėtinos palūkanos ir išlaidos bei kitokia svarbi informacija.

4. Be to, prašyme patenkinti pretenziją institucija pareiškėja nurodo datą, nuo kada, pagal valstybės narės, kurioje yra ši institucija, įstatymus, galima pradėti vykdymą, bei patvirtina, kad 2 dalyje nurodytos sąlygos yra įvykdytos.

5. Kai institucija pareiškėja gauna svarbią informaciją, apie dalyką, dėl kurio pateiktas prašymas pretenziją patenkinti, ji nedelsdama privalo šią informaciją perduoti institucijai, į kurią kreipiamasi.

8 straipsnis

Tam tikrais atvejais pagal valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančias nuostatas, dokumentas, leidžiantis pretenzijos vykdymą, yra priimamas, pripažįstamas, papildomas arba pakeičiamas dokumentu, leidžiančiu vykdymą tos valstybės narės teritorijoje.

Priimama, pripažįstama, papildoma arba keičiama turi būti kaip galima greičiau po tos dienos, kai gaunamas prašymas patenkinti pretenziją. Jis negali būti atmestas, jeigu dokumentas, leidžiantis vykdymą valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja, yra tinkamai parengtas.

Jeigu bet kurį iš šių formalumų reikėtų nagrinėti ar kiltų ginčas dėl pretenzijos ir (arba) dokumento, leidžiančio jos vykdymą, tuo atveju taikomas 12 straipsnis.

9 straipsnis

1. Pretenzijos patenkinamos tos valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, valiuta.

2. Institucija, į kurią kreipiamasi, gali duoti skolininkui laiko gražinti skolą arba leisti gražinti skolą dalimis, jeigu tai leidžia valstybės narės, kurioje yra ši institucija, įstatymai ir kiti teisės aktai ir pasikonsultavusi su institucija pareiškėja. Visos palūkanos, kurių už papildomą laikotarpį pareikalauja institucija, į kurią kreipiamasi, yra persiunčiamos valstybei narei, kurioje yra institucija pareiškėja.

Visi kiti delspinigiai, kuriuos reikia sumokėti pagal valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus taip pat yra persiunčiamos į tą valstybę narę, kurioje yra institucija pareiškėja.

10 straipsnis

Pretenzijos, kurias reikia patenkinti, nėra nagrinėjamos pirmumo tvarka valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi.

11 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsiant informuoja instituciją pareiškėją apie veiksmus, kurių ji ėmėsi dėl prašymo patenkinti pretenziją.

12 straipsnis

1. Jeigu pretenzijos patenkinimo procedūros metu suinteresuota šalis užginčija pretenziją ir (arba) jos vykdymą leidžiantį dokumentą, priimtą valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja, ta suinteresuota šalis pateikia ieškinį valstybės narės, kurioje yra institucija pareiškėja, kompetentingai institucijai pagal šioje valstybėje narėje galiojančius įstatymus. Institucija pareiškėja privalo apie ieškinį pranešti institucijai, į kurią kreipiamasi. Suinteresuota šalis taip pat gali apie ieškinį pranešti institucijai, į kurią kreipiamasi.

2. Kai tik institucija, į kurią kreipiamasi, gauna iš institucijos pareiškėjos arba suinteresuotos šalies 1 dalyje nurodytą pranešimą, ji privalo sustabdyti vykdymo procedūrą iki tol, kol šiuo klausimu kompetentinga institucija priims sprendimą. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, mano, kad tai būtina, nepažeisdama 13 straipsnio, ji gali imtis atsargumo priemonių, garantuojančių pretenzijos patenkinimą, jei tokios priemonės yra leistinos panašioms pretenzijoms pagal valstybės narės, kurioje yra ši institucija, galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus.

3. Jeigu užginčijamos vykdymo priemonės, kurių imamasi valstybėje narėje, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, ieškinyms pateikiamas tos valstybės narės kompetentingai institucijai pagal tos valstybės narės įstatymus ir kitus teisės aktus.

4. Jeigu kompetentinga institucija, kuriai pagal 1 dalį pateikiamas ieškinyms, yra teismas arba administracinis teismas, šio teismo sprendimas tiek, kiek jis palankus institucijai pareiškėjai, ir tiek, kiek jis leidžia patenkinti pretenziją valstybėje narėje, kurioje yra institucija pareiškėja, ir yra „vykdymą leidžiantis dokumentas“ pagal 6, 7 ir 8 straipsnius ir remiantis tuo dokumentu pretenzija yra patenkinama.

13 straipsnis

Institucijai pareiškėjai pagrįstai pareikalavus, institucija, į kurią kreipiamasi, imasi atsargumo priemonių, kad užtikrintų, jog pretenzija bus patenkinta tiek, kiek leidžia valstybės narės, kurioje yra pastaroji institucija, įstatymai ir kiti teisės aktai.

Tam, kad įsigaliotų pirmos pastraipos nuostatos, 6 straipsnis, 7 straipsnio 1, 3 ir 5 dalys, 8, 11, 12 ir 14 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

14 straipsnis

Institucija, į kurią kreipiamasi, neprivalo:

- a) suteikti paramos, numatytos 6–13 straipsniuose, jeigu dėl skolininko padėties tokios pretenzijos patenkinimas galėtų sukelti rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų valstybėje narėje, kurioje yra ši institucija;
- b) imtis veiksmų, kad būtų patenkinta pretenzija, jeigu institucija pareiškėja nesiėmė visų galimų priemonių valstybės narės, kurioje yra ši institucija, teritorijoje, kad pretenzija būtų patenkinta.

Institucija, į kurią kreipiamasi, privalo pranešti institucijai pareiškėjai priežastis, dėl kurių ji atsisako suteikti prašomą paramą. Jeigu atsisakoma pagrįstai, apie tai taip pat reikia pranešti Komisijai.

15 straipsnis

1. Klausimams, kylantiems dėl senaties termino, bus taikomi tik tos valstybės narės, kurioje yra institucija pareiškėja, galiojantys įstatymai.

2. Jeigu veiksmai, kurių imasi institucija, į kurią kreipiamasi, vykdydama prašymą suteikti paramą pretenzijoms patenkinti, būtų atlikti institucijos pareiškėjos ir jeigu pagal valstybės narės, kurioje yra institucija pareiškėja, įstatymus dėl tokių veiksmų būtų sustabdytas arba nutrauktas senaties terminas, laikoma, kad šie veiksmai tiek, kiek jie susiję su tokiomis pasekmėmis, buvo atlikti pastarojoje valstybėje.

16 straipsnis

Dokumentai ir informacija, kurie pagal šią direktyvą yra pateikiami institucijai, į kurią kreipiamasi, šios institucijos gali būti perduoti tik tokiems asmenims ir institucijoms:

- a) asmeniui, kuris yra paminėtas prašyme dėl paramos;
- b) asmenims ir institucijoms, atsakingiems už pretenzijų patenkinimą ir tik šiam tikslui;
- c) teisminėms institucijoms, kurios sprendžia pretenzijų patenkinimo klausimus.

17 straipsnis

Prie prašymo dėl paramos ir atitinkamų dokumentų reikia pridėti jų vertimus į valstybės narės, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, oficialią kalbą arba į vieną iš jos oficialių kalbų, nepažeidžiant pastarosios institucijos teisės atmesti vertimą.

18 straipsnis

Valstybės narės įsipareigoja, kad nepateiks viena kitai jokių pretenzijų dėl pagal šią direktyvą teikiamos savitarpio paramos išlaidų atlyginimo.

Tačiau valstybė narė, kurioje yra institucija pareiškėja, atsako valstybei narei, kurioje yra institucija, į kurią kreipiamasi, už išlaidas dėl nepagrįstų veiksmų, susijusių su pretenzijos turiniu arba institucijos pareiškėjos priimto dokumento galiojimu.

19 straipsnis

Valstybės narės viena kitai pateikia institucijų, įgaliotų pateikti arba priimti prašymus dėl paramos, sąrašą.

20 straipsnis

1. Šia direktyva įsteigiamas Pretenzijų patenkinimo komitetas (toliau – Komitetas), kurį sudaro valstybių narių atstovai ir kuriam pirmininkauja Komisijos atstovas.

2. Komitetas priima savo darbo tvarkos taisykles.

21 straipsnis

Komitetas gali svarstyti bet kokią šios direktyvos taikymo klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu pateikia Komiteto pirmininkas.

22 straipsnis

1. 4 straipsnio 2, 4 dalių, 5 straipsnio 2, 3 dalių, 7 straipsnio 1, 3, 5 dalių, 9, 11 straipsnių ir 12 straipsnio 1 dalies detalios vykdymo taisyklės bei išsireikalautų sumų perskaičiavimo ir perdavimo taisyklės bei minimalios sumos nustatymas pretenzijoms, dėl kurių galima pateikti prašymą dėl paramos, yra priimami 2 ir 3 dalyse nustatyta tvarka.

2. Komisijos atstovas komitetui pateikia priimtinių priemonių projektą. Komitetas savo nuomonę dėl projekto pareiškia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, priklausomai nuo klausimo skumbumo. Nuomonė patvirtinama 41 balsu dauguma, valstybių narių balsus skaičiuojant taip, kaip nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. (a) Komisija priima pasiūlytas priemones, jeigu jos atitinka Komiteto išvadas;

b) jeigu pasiūlytos priemonės neatitinka Komiteto išvadų arba jeigu Komitetas nepateikia savo išvadų, Komisija nedelsiant siūlo, kad tas priemones priimtų Taryba. Taryba priima sprendimą kvalifikuota balsų dauguma;

c) jeigu Taryba nepriima sprendimo per tris mėnesius nuo pasiūlymo pateikimo dienos, pasiūlytas priemones priima Komisija.

23 straipsnis

Šios direktyvos nuostatos netrukdo nei dabar, nei ateityje teikti didesnės savitarpio paramos, numatytos bet kokiuose susitarimuose arba priemonėse tarp konkrečių valstybių narių, įskaitant susitarimus dėl pranešimų apie teisinius ir neteisinius aktus.

24 straipsnis

Valstybės narės patvirtina priemones, kurios, įsigaliojusios iki 1978 m. sausio 1 d., įgyvendina šią direktyvą.

25 straipsnis

Kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie priemones, kurias ji patvirtino šiai direktyvai vykdyti. Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms.

26 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1976 m. kovo 15 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

R. VOUEL
